

HYVÄÄ MATKAA!

Maailman ympäri rinka selässä, vai sittenkin lomalla töihin tai iltapuvussa illalliselle? Kolme lapsiperhettä kertoo, **miten he matkustavat.**

Susanna Lehmuskoski kuvat Milka Alanen, Piia Arnould, Mikko Hannula ja kotialbumit

Vauva sylissä, rinkka selässä

Kia, 27, ja Arttu, 29, Leinonen sekä Jade, 3, ja Aava, 1, sekä koirat Kyösti ja Juno asuvat Helsingissä. Kia on osa-aikaisesti myyjänä tavaratalossa ja osittain hoitovapaalla, Arttu on ensihoitaja.

Taaperoiden kanssa voi matkustaa minne vain, ja kaikkialle kannattaa mennä. Niin sanoo **Kia Leinonen** ja tietää, mistä puhuu.

Leinosen perhe palasi maailmanympärimatkalta helmikuussa. Kia, **Arttu** ja tyttäret **Jade** ja **Aava** matkustivat viisi kuukautta ilman tarkkoja suunnitelmia. He tekivät 3 000 kilometrin road tripin Kaliforniassa ja Arizonassa ja heräsivät teltasta leirintäalueella jossain päin Australiaa. Jouluna syötiin pitsaa Balilla. Kambodžassa surettivat kaduilla elävät lapset, Fidžillä luteet purivat perhettä.

– Luksus ei sovi budjettiimme eikä maailmankuvaamme. Fidži kuulosti epäilyttävästi luksuslomakohteelta, mutta se olikin kehitysmaa, jossa kaikki oli toisin kun länsimaissa. Siellä oli paljon vastakohtia, ja siellä Jade myös näki merihevosien.

Kian ja Artun mielestä kehitysmaat, leirintäalueet ja lapset ovat matkalla toimiva yhdistelmä. Heidän mielestään lasten kanssa on helpompaa matkalla kuin kotona, koska matkalla tapahtuu koko ajan.

– Matkailu aktivoi lasten mieltä, kun maisemat ja ihmiset vaihtuvat. Ja kun usein matkailemme lämpimissä maissa, uimaan pääsee aina, Arttu kertoo.

Maan tavalla.
Aava, Jade ja leluja Fidžin tapaan: kiviä, simpukankuoria ja muita meren aarteita.

Leinosen perhe matkaili mahdollisimman pienellä budjetilla. Aasiassa tämä budjetti oli 60 euroa vuorokaudessa. Sen piti riittää neljän hengen majoitukseen, ruokiin ja muihin menoihin, kuten nähtävyyksien pääsylippuihin ja sukeltamiseen. Ja se riitti.

– Kaikkein edullisimpia majoituksia olisivat hostellien isot makuusalit, mutta niihin emme mene. Meille ne kävisivät kyllä, mutta emme halua häiritä muiden unia lastemme öisillä sekoiluilla, Kia sanoo. Matkailu on myös lasten kasvattamista.

– Haluamme näyttää lapsille, että on erilaisia ihmisiä ja tapoja ajatella ja elää, mutta kaikki me olemme yhtä arvokkaita.

Tärkein: lähtö

Tärkeintä matkalla on lähteminen. Jotta pääsemme, olemme valmiita irtisanomaan asuntoja ja lähtemään työpaikoista.

Lasten kanssa on helppo matkustaa. Meillä on mukana kaksi rinkkaa. Niihin mahtuvat kaikki tavarat, joita elämässä tarvitaan.

Emme halua matkustaa kohteisiin, joissa kaikki on katettu turisteille valmiiksi.

Seuraavaksi suunnitelmassa on Nepal. Sen jälkeen junamatka Venäjän ja Mongolian halki Kiinaan.

Tärkeimmät riittävät.
Leinosten kotiin ei kerätä turhaa tavaraa, jotta sen tyhjentäminen ja maailmalle lähteminen on helppoa.

Vaarin matkakaveri. Kerttu ja Markku ovat seikkailleet yhdessä niin Teneriffalla kuin Thaimaassa.

Kaipuu kauas

Tärkeintä matkalla on loppumattoman kaukokaipuun tyydyttäminen – vähäksi aikaa.

Lasten kanssa

matkaillessa huomaa, miten välittömiä muksut ovat. Lapset löytävät uusia kavereita leikkipuistoista, vaikka heillä ei ole yhteistä kieltä. Mihin katoaa se taito kohdata avomielisesti toinen ihminen?

Emme halua matkustaa

niin, että emme saisi kosketusta paikallisiin ihmisiin. Yritämme yöpyä ja syödä paikoissa, joissa rahat jäävät paikallisille asukkaille.

Seuraavaksi

lähdemme Välimeren-risteilylle ihan pian, marraskuussa.

Helppo matka kelpo seurassa

Katja, 38, ja Janne Jankeri, 47, sekä Kerttu, 8, Katri, 5, ja Kreetta, 1, asuvat Helsingissä. Katri on suunnittelijana Ylellä mutta hoitovapaalla ja pitää Lähtöselvitetty-blogia. Janne on yrittäjä ja äänisuunnittelija.

Suomen marraskuu on **Katja Jankerin** mielestä aivan hirveä. Siksi sitä pakoon on päästävä joka syystalvi jonnekin, missä ei sada harmaata räntää. Silloin matkassa ovat mukana Katjan ja **Jannen** lisäksi tyttäret **Kerttu, Katri ja Kreetta** sekä Katjan vanhemmat, Kouvolassa asuvat **Leena ja Markku Niemi**.

– Kolmen sukupolven matkailu lähti Teneriffalta, jonne ajauduimme seitsemän hengen porukalla. Huomasimme, että tämä ryhmä toimii, Katja kertoo.

– Appivanhemmillä ja meillä on samanlainen tyyli olla ja elää. Olemme kaikki neuvottelevaisia, eikä kukaan aikuisista saa kiukkukohtauksia, Janne sanoo.

Viime syksynä kolmen sukupolven sakkii oli kuu-kauden Thaimaassa. Katja kävi äitinsä kanssa aamukävelyillä ja hieronnassa, Janne vei appiukkonsa katsomaan thainyrkkeilyä. Isovanhempien hoitoavun ansiosta Katja ja Janne pääsivät thairuokakurssille. Kerttu teki läksyjä ja soitti nokkahuilua mummon ja vaarin huoneessa rauhassa pikkusiskoilta.

– Iso seurue helpottaa kamalia lentojakin. Lapsia voi kierrättää syleissä ja satuja lukea vuorotellen.

Kun porukassa on eläkeläisiä ja melkein vauva, on ihanaa matkustaa mukavasti, joskus jopa ylellisesti.

– Hotelliaamiaiset ovat mukavia, sillä usein majoitumme vuokra-asunnoissa ja teemme aamiaisen itse. Kun mahat ovat täynnä hyvää ruokaa, se heijastuu koko päivän fiilikseen. Minun luksustani ovat hotelliaamiaiset, joissa on munakaskokki, Janne nauraa.

Kaipuu mukavuuteen ja helppouteen on tehnyt Katjasta ja Jannesta risteilyfaneja. Floridan-matkalta tehty Karibian-risteily sai innostumaan.

– Pitkät risteilyt ovat upea tapa nähdä maailmaa ja rentoutua. Säästymme tavaroiden raahaamiselta, kun ne odottavat aina omassa hytissä. Ruoka kuuluu kokonaishintaan ja on hyvää. Uima-altaan vieressä on pizzakioski. Kämpä kulkee mukana, mutta paikat vaihtuvat, Janne ja Katja miettivät.

Joten tervetuloa marraskuu ja Välimeren-risteily: Genova, Palermo ja Malta. Laivan uima-allas, iltapuuillalliset ja lastenkerhot.

Huomasimme, että tämä ryhmä toimii. Meillä on samanlainen tyyli olla ja elää.

3G eli kolme sukupolvea. Nuhjuiset hostellit jäivät nuoruuden interrail-aikoihin. Nyt Janne (vas.) matkustaa mieluummin mukavammin, perhe ja appivanhemmat mukana.

Elämä raiteillaan. Junassa maisemat vaihtuvat, Tessan ja Jussan leikit jatkuvat.

Aina eteenpäin

Tärkeintä matkalla on yhdessäolo lasten kanssa. Kohtaaminen ilman arjen velvoitteita ja häslinkiä.

Lasten kanssa matkustaminen on luontevaa kasvatusta kansainvälisyyteen. Reilaaminen lasten kanssa on parasta mitä on.

Emme halua matkustaa samaan paikkaan pitkäksi aikaa, koska tylsistymme nopeasti. Kiertomatkailu sopii meille.

Seuraavaksi lähdemme vapaaehtoisleirille Itä-Eurooppaan tai jopa Euroopan ulkopuolelle.

Maailmaa paremmaksi

Tanja Stormbom, 33, sekä Tessa, 10, ja Jussa, 6, asuvat Nurmijärvellä. Tanja on ammatiltaan ylitarkastaja sosiaali- ja terveysministeriössä.

Ympäri vuoden **Tanja, Tessa** ja **Jussa Stormbomin** kotiin saattaa tulla koira koska vain. Koirat ovat eläinsuojelullisista syistä pelastettuja ja asuvat omakotitalossa Nurmijärven Klaukkalassa, kunnes niille löytyy uusi koti. Esimerkiksi sellaista on Tanjan tekemä vapaaehtoistyö arkin.

Lomalla vapaaehtoistyö jatkuu. Silloin Tanja ja lapset ovat lähteneet Serbiaan ja Puolaan. Siellä Tanja on opettanut englantia, auttanut biologian työpajassa ja vieny paikallisia vähävaraisia lapsia uimaan. Omat lapset ovat näillä Allianssin ja Kansallinen vapaaehtoistyö -yhdistyksen järjestämällä leireillä mukana.

– Vapaaehtoistyötä pidetään velvoittavana ja raskaana. Ei se ole kumpaakaan. Jokainen ihminen voi antaa vähän aikaansa toisille, Tanja sanoo.

– Minulla on ollut pienestä saakka maailmantuska, ja olen idealisti. Täydellistä maailmaa ei ole, mutta siitä voi tehdä paremman. Haluan vapaaehtoistyömatkoilla opettaa lapseni näkemään, että me suomalaiset olemme etuoikeutettuja. Me, joilla on vielä hyvä koulutus ja työpaikka, olemme kaikkein onnekkaimpia. Sitä pitää osata arvostaa, ja sitä pitää osata jakaa.

Vapaaehtoisleirien lisäksi on toinen erityisen mieluinen tapa matkustaa. Työnsä puolesta Tanja lentää paljon ympäri Eurooppaa, mutta omilla lomilla hän ja lapset karttavat lentokoneita ja valitsevat junan.

– Junalla matkustaminen lasten kanssa on ihanan rentoa. Ei tarvitse mennä kentälle kolme tuntia etukäteen nesteet pakattuina pikkupussiin, vaan viisi minuuttia ennen junan lähtöä riittää. Suunnitelmia voi vaihtaa viime tipassa, päättää käydä vielä syömässä pastaa ja mennäkin vasta seuraavalla junalla.

Tanja epäilee, että rantalomakohteen uima-altaalla hän ei jaksaisi päiväkään. Rinkka selässä junalla matkatessa maailma tuntuu olevan auki. Kun kolmihenkinen perhe ihastui Pariisiin, sinne jäätikin parin päivän sijaan viikoksi.

Eskarilainen Jussa on ollut jo yli 20 maassa.

– Kysyin viime keväänä, mihin maihin lapset haluaisivat matkustaa junalla. Toinen sanoi haluavansa Irlantiin ja toinen Islantiin. Nuorempi halusi myöskin uudelleen Prahamaahan, Tanja nauraa. 📺

“ Olen idealisti. Täydellistä maailmaa ei ole, mutta siitä voi tehdä paremman. ”

Valmiina auttamaan. Kun Stormbomit ovat kotona, sinne voi tulla pelastettuja koiria omien koirien Pennin ja Ruun seuraksi.